

تتفق جل المصادر التي تطرقت لتاريخ الجزائر في العهد العثماني إلى أن بايلك الشرق هو أغنى البايلاكات الثلاثة، ويظهر ذلك جليا في الدنوش التي كان يدفعها باي الشرق للداي بالجزائر والتي كانت بمثابة خراج هذا البايلك ومحصلة ثروته، والتي لم يصل إلى مجارة قيمتها أي من البايين الآخرين، ولا حتى دار السلطان.

من هذا المنطلق تحدد موضوع هذا البحث الذي هو عبارة عن دراسة للحياة الاقتصادية في بايلك الشرق خلال العهد العثماني، والمقصود بالحياة هي مجموع النشاطات الحيوية التي كان يمارسها سكان البايلك، والتي شكلت معالم تلك الحياة.

ومما يزيد في هذه الأهمية دراسته خلال مرحلة زمنية تعتبر من أزهى المراحل التي مرت بها الجزائر في العهد العثماني وتحدد ما بين سنتي 1713 و 1792، وهي مرحلة لها دلالتها وانعكاساتها على البايلك. هذه المرحلة التي شهدت استقرارا داخليا وخارجيا، تركز خلالها اهتمام البايات بدواخل البلاد.

La plupart des ressources historiques qui se sont penché sur l'histoire de l'Algérie a l'époque ottoman se consentent sur le fait que le beylik de l'est est le plus riche par rapport aux trois autres beylik cela est démontré clairement dans les dennouches que le Bey de l'est payait au Dey d'Algérie, et qui représentent sa fortune, et qu'aucun des deux autres Beys n'ont pu atteindre, même Dar El Sultan

Se projet de recherche porte sur l'aspect de la vie économique dans le Beylik de l'est pendant l'époque ottomane, et plus précisément toutes les activités indispensables que la population du beylik exerçaient, et qui traçaient les signes de leurs vie.

A cela s'ajoute l'importance de l'époque qui est la meilleure parmi celles vécues par l'Algérie ottoman qui s'étend de 1713 à 1792, avec tous ses impacts et ses significations, cette époque connaissait une stabilité interne et externe, dans laquelle toutes les attentions des beys étaient centrés sur le payes